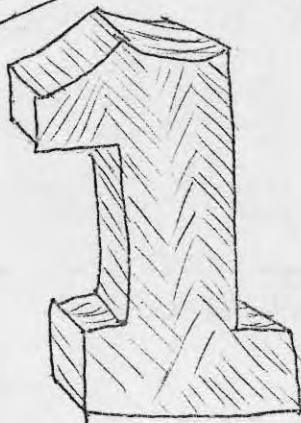

1978

1979

P.W.

Ontwerp voorpagina:

Diana Winkel

Wee hem die zijn huis bouwt met ongerechtigheid, zijn opperzalen met onrecht; die zijn naaste voor niets laat werken, hem zijn loon niet geeft; die zegt: Ik zal mij een groots huis bouwen, ruime opperzalen; die daarin zijn vensters aanbrengt en het dekt met cederhout, het bestrijkt met menie. Zijt gij een koning, als gij wedijvert in cederhout? Uw vader, heeft hij niet gegeten en gedronken en RECHT EN GERECHTIGHEID gedaan? Toen ging het hem wèl. Hij deed de ellendige en arme RECHT wervaren; toen ging het wèl. IS DAT NIET MIJ ERKENNEN ? luidt het woord des Heren?

Jeremia 22:13-16.

De meeste christenen hebben hun bekering tot de naaste, tot de sociale gerechtigheid, tot de geschiedenis nog onvoldoende beleefd. Ze hebben nog niet goed begrepen dat God kennen IS: gerechtigheid werken. Ze richten zich nog niet in eenzelfde akte tot God en tot de mensen. Ze leven nog niet in Christus zonder tegelijk aan de concrete menselijke geschiedenis te willen ontsnappen. Ze moeten de weg nog doorlopen, die hen ertoe brengt om de vrede des Heren werkelijk te zoeken in het hart van de sociale strijd.

Gustavo Gutiérrez

Tekeningen: Diana Winkel 5j
Key-operator: Mw. J.Slimmers-Martin
Eindredactie: L.Verzuu

BOLWERK nr 2
verschijnt 27 oktober 1978.
Kopy gaarne binnen
vóór de herfstvakantie.

P E R I O D I E K v/h P I U S - X L Y C E U M

RK SCHOLENGEMEENSCHAP

VOOR VWO EN HAVO

BOLWERK

Jacob Geelstraat 38
Amsterdam Slotervaart

CURSUSJAAR 1978 - 1979

22 SEPTEMBER 1978 NR 1

VAN DE DIRECTOR

Vanaf het begin van mijn rectoraat heb ik in de eerste algemene docentenvergadering van het schooljaar een jaarrede uitgesproken, waarin ik de stand van zaken en de plannen voor de komende cursus pogde aan te geven. Een volledige weergave van die toespraak zou teveel plaatsruimte vergen, maar wel wil ik de voornaamste punten in ons schoolblad vermelden.

Ten aanzien van de toekomst van onze school zijn de verwachtingen van vorig jaar realiteit geworden: we beginnen nu met 1138 leerlingen, 76 docenten, 11 beambten en 5 stafleden; het laat zich aanzien dat we daarmee onze grootste omvang hebben bereikt. Ongetwijfeld echter zal ook in de komende jaren onze school een toonaangevende plaats moeten en kunnen blijven innemen in het katholiek algemeen voortgezet onderwijs in Amsterdam Nieuw-West. Het denken over die toekomst heeft al een belangrijke rol gespeeld in het beraad over het samenwerkingsverband met de vier katholieke MAVO-scholen in onze regio; we hebben toen nadrukkelijk gekozen voor een gezamenlijke verantwoordelijkheid voor al diegenen die voor dat onderwijs in aanmerking wensen te komen. De ontwikkelingen hebben enerzijds geleid tot voortzetting en intensivering van de samenwerking, anderzijds tot de publikatie van toekomstplannen van het bestuur van de MAVO-scholen. Het zal onze taak zijn alle zaken op onderwijskundig gebied in onze omgeving met grote aandacht en prudentie te volgen en er voor te zorgen dat we bij komend overleg over het voortgezet onderwijs betrokken blijven.

Het zoeken naar nieuwe wegen tot nauwere samenwerking heeft in het vorige jaar ook, en vanzelfsprekend, geleid tot een nieuwe bezinning op onze eigen uitgangspunten. Daarbij is niet alleen gedacht aan onderwijskundige zaken, maar ook aan de vraag: wat betekent het te spreken over katholiek onderwijs; wat willen en kunnen wij daaronder verstaan? In kleine kring, d.w.z. door leden van bestuur, godsdienstsectie en staf, is tijdens enkele afzonderlijke en gezamenlijke bijeenkomsten daarover gesproken. Een pasklaar antwoord is niet gevonden, maar wel is besloten het denken hierover in het nu begonnen jaar in bredere kring voort te zetten en ook alle andere geledingen daarbij te betrekken.

Binnen onze school zullen dit jaar voor de laatste keer een gedeeld gymnasium en een gedeeld atheneum bestaan; de keuze voor een ongedeelde structuur heeft voor een aantal leerlingen nieuwe mogelijkheden geschapen, met behoud van alle kansen van vroeger voor wie dat wensen. We starten binnenkort met een zelfwerkzaamheidsproject in een aantal tweede klassen; op korte termijn zullen de leerlingen en ouders over de plannen worden ingelicht. Ik heb alle vertrouwen dat de docenten die met erg veel enthousiasme aan de voorbereiding van dat project zijn begonnen, met grote inzet de uitvoering van de plannen zullen begeleiden.

Het kan bekend zijn dat sinds vorig jaar de wettelijke mogelijkheid bestaat dat leerlingen in hun eindexamenpakket één expressievak opnemen; voor het HAVO kan worden volstaan met een mededeling van invoering van die mogelijkheid aan het departement, voor het VWO kan een invoering als experiment worden aangevraagd. Een eerste overleg van docenten in de expressievakken en stafleden tijdens het vorige schooljaar heeft tot de afspraak geleid dat over deze zaak een discussienota zal worden opgesteld. Het moge duidelijk zijn dat een eventuele invoering van expressievakken als examenvak op onze school, mede gezien de vérgaande gevolgen voor andere vakken en voor pakketsamenstellingen, overleg van allen noodzakelijk maakt.

We zullen meer aandacht moeten gaan besteden aan de formalisering van de interne democratisering. Wellicht is bekend dat scholen voorlopig zijn vrijgesteld van de wettelijke verplichting ondernemingsraden te vormen, maar dat is slechts gebeurd onder de voorwaarde dat vóór medio 1979 door de scholen zelf andere inspraak-organen zullen zijn gevormd. Te verwachten is dat zowel de rijksoverheid als de nationale katholieke en protestantse schoolraden te dien aanzien met voorstellen zullen komen, die te zijkertijd ook aan ons oordeel onderworpen zullen moeten worden. Bestuur, ouders, docenten en staf hebben gezamenlijk of via vertegenwoordigers regelmatig contact met elkaar; ten aanzien van leerlingen en beambten bestaan nog geen vastliggende overleglijnen. Vanuit een groep leerlingen zijn vorig jaar nieuwe plannen ontstaan om tot een overlegstructuur te komen. We willen deze impulsen graag stimuleren, liever dan van bovenaf iets opleggen.

Dit schooljaar is een week later begonnen en zal een week eerder eindigen dan het vorige. Dat betekent dat we allemaal twee weken minder ter beschikking hebben dan in de voorbije cursus. Voor de eindexamenklassen wordt het schooljaar wel bijzonder kort, doordat de eindexamens reeds beginnen in de laatste week van april; dit gebeurt om ook de herkansingen nog vóór de grote vakantie te kunnen afwerken. Dit betekent echter wel dat het laatste schoolonderzoek afgelopen moet zijn vóór de paasvakantie (inclusief eventuele hertentamens). Kort en goed: de eindexamenklassen hebben niet veel meer dan 25 lesweken om de examenstof af te ronden; er zal dus vanaf het begin niet veel tijd voor fres-wheelen beschikbaar zijn. De staf zal proberen andere dan strikt noodzakelijke verstoringen van het lesrooster zoveel mogelijk te vermijden; ook willen we trachten tijdens de schoolonderzoeken de lessen van de andere klassen, tijdens proefwerkperiodes de lessen van de eindexamenklassen zoveel mogelijk te laten doorgaan.

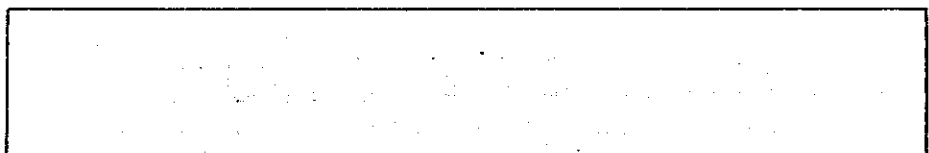
De opnieuw toegenomen grootte van ons inwonersaantal vergroot de onrust in ons gebouw. De bestaande "leefregels" zijn niet opgesteld om zoveel mogelijk last te veroorzaken, maar om te zorgen dat de leefbaarheid optimaal is en dat iedereen op dezelfde manier behandeld wordt. Ik doen een heel dringend beroep op ieder van de ruim 1200 schoolbewoners mee te werken ons dagelijks verkeer voor elkaar leefbaar te houden en de vervuiling van ons gebouw en zijn omgeving zoveel mogelijk te bestrijden.

Een enkel woord over het lesrooster. Wie weet of kan vermoeden welke obstakels er bij de samenstelling bestaan: de vrije pakketkeuze van de leerlingen en de daartoe te vormen clusters van lessen in de hogere klassen, de beperkte en zeer verdeelde beschikbaarheid van veel docenten (slechts 1/3 van hen heeft een volledige betrekking op school), het geëiste of gewenste overleg van bepaalde groepen, de niet-onbeperkte beschikbaarheid van lokalen, de gewenste hulplessen voor bepaalde groepen of klassen, het vaststellen van uren van overleg tussen klassen en hun mentoren; wie wil pogen zich voor te stellen hoeveel problemen dat kan oproepen, die zal wellicht kunnen begrijpen dat de samenstellers dit rooster, waarin overigens nog enkele oneffenheden moeten worden opgeruimd, met voldoening aan docenten en leerlingen hebben gepresenteerd.

Wat ik niet in mijn openingstoespraak heb kunnen medelen, moet ik nu met veel spijt aan het einde van dit verhaal bekend maken. Per 1 januari a.s. zal onze conrector H. Baart een positie als directeur in de gezondheidszorg gaan bekleden; hij heeft daarmee een lang-gekoesterd ideaal bereikt, wij zullen het na de kerstvakantie zonder zijn geweldige, door sommigen misschien wel eens als lastig en hardnekkig ervaren, inzet moeten doen. Op het geëigende moment en op de goede plaats zal ik hem, met blijdschap en spijt zoals zo vaak bij een afscheid, uitluiden; nu moeten we maatregelen gaan nemen om in zijn opvolging te voorzien.

Iedereen een gelukkig en voorspoedig jaar.

M. Siewe

soosgenietingen

-- Zo'n soos is best aardig- je wandelt eens binnen - pakt een pilsje- babbelt met deze en gene - trapt "per ongeluk" een flesje aan scherven - loopt eens wat rond om te zien of er nog meer te beleven valt - gooit voor de aardigheid de rondslingerende gym-plunje van een medeleerling in een toiletput- loopt naar buiten - morrelt aan wat fietsen - verbuigt een achterwiel en verdwijnt de vrijdagnacht in op weg naar ander vertier van even verheven allooi.

Het ontmoedigende van dit soort grapjassen is, dat ze maar blijven komen: kennelijk willen ze dolgraag speciaal op onze school opgevoed worden, en dat is nodig ook. Maar eigenlijk begint me de lust daartoe zo langzaam te vergaan. Iedere keer weer opnieuw uitleggen wat een ander van nature of van zijn ouders heeft meegekregen, daar word je doodmoe van.

De enige remedie tegen dit soort lieden is: sosen organiseren met een serieus programma, want dan blijven ze kennelijk weg. Bovendien is het aantal bezoekers dan veel kleiner, dan vallen ze op en daar houden ze niet van.

Nu is het niet zo, dat de hardnekkige komst van dit ongewenst bezoek voor mij de doorslag geeft om dit soort sosen niet meer te organiseren, maar ~~het zijn wel de omstandigheden die dit doen. De soos kende vrijdagavond 15 sept. een record aantal bezoekers. Het blijkt dat we domweg niet de akkomodatie hebben om zoveel mensen te ontvangen. Het was heel gezellig, maar het waren er ruim 400, en door de ruimteproblemen in de kapel leverde dat veel extra rommel op. Zoveel, dat de schoonmaakploeg er tegen aan zat te hikken; degene die de ploeg moest leiden, had devloedgolf aan zien komen, want lang voor het einde van de soos was zij verdwenen. Andere leden van de sooscommissie hebben geploeterd van 's middags half drie tot 's nachts over énen.~~

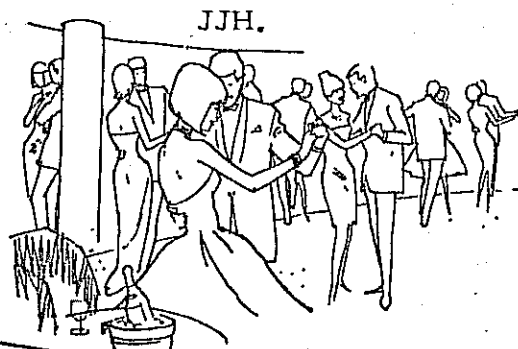
Ook hieruit blijkt dat sosen zonder programmapunten over hun doel heen schieten: door de massaliteit voelen de soosbezoekers zich niet geroepen om de sooscommissie te helpen de zaak beter te doen verlopen: een heel klein groepje moet het allemaal voor allen opknappen; hetzelfde groepje stond maandag in de namiddag de kapel op te dweilen.

Uit zo'n soos blijkt in geen enkel opzicht gemeenschapszin, eerder een uitbuitersmentaliteit. Wie mensen voor zich wil zien draven, moet maar elders zijn pilsje halen, voortaan.

Ik vind, dat we verstandig doen met de volgende beperkingen in te voeren:

1. de soos te organiseren voor kleine, wisselende groepen, om de massaliteit te doorbreken,
2. elke soos een thematisch karakter te geven, opdat de slechts in het consumeren van vloeistoffen geïnteresseerden weg blijven.

Ik houd me overigens voor suggesties ter verbetering van de soos aanbevolen.

AGENDA

Bekijk het maar.

ma, 2 okt. t/m vr. 6 okt.	Werkweek 4 havo.
vr. 6 okt.	Avondsoos ????
di. 10 okt.	7e uur geen les. 14.30 vergadering 4 havo.
wol. 11 okt.	09.00 uur Docenten leveren eerste gegevens in over klassen 1, 2 en 3.
	14.30 uur. Vergadering 4 havo. 7e uur geen les.
do. 12 okt.	14.30 uur. Vergadering brugklassen. 7e uur geen les.
vr. 13 okt.	Idem.
	Filmavond. A Fistful of Dollars.
ma. 16 okt t/m vr. 20 okt.	HERFSTVAKANTIE.
di. 24 okt	Bespreking eerste gegevens met leerlingen brugklas. Eerste verslaggeving aan ouders.
	20.00 uur Kennismakingsavond brugklasouders.

onbegrijpelijk !

Maandagmorgen j.l. werden wij onaangenaam verrast, doordat de cour, die pas voor vele duizenden guldens van een nieuwe asfaltlaag was voorzien, met verf besmeurd en beklad was.

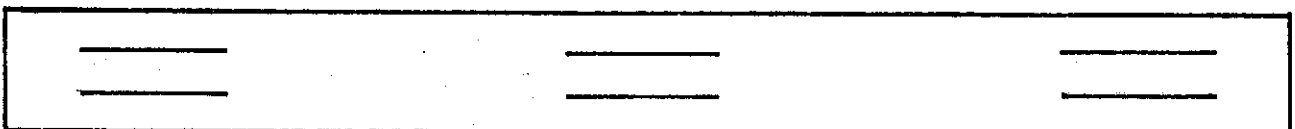
De aard van de bekladdingen laat er geen twijfel over bestaan, dat (oud-) leerlingen van onze hogere klassen zich aan deze infantiele vorm van vandalisme hebben schuldig gemaakt.

Het enige dat deze lafaards bereikt hebben is, dat zij de ergernis van elk weldenkend mens hebben opgewekt en dat zij de schoolgemeenschap hebben gedupeerd.

Mocht dit echter hun bedoeling zijn geweest, dan zijn zij daarin zeer wel geslaagd.

G. Herben.

RECHTS VAN DE RABBI VAN NAZARETH NIET VEEL AAN RELIGIE TE BELEVEN

DHR. H. KREBBERS

een interview door arne van zweden

Geboren in 1931 in Noord-Limburg. Met veel strubbelingen lagere school doorlopen vanwege oorlog. Na de oorlog - in '46 - verhuisd naar Budel, Noord-Brabant.

Daar lagere school afgemaakt. Vervolgens gymnasium doorlopen in Haastrecht bij Gouda. Gymnasium was verbonden aan kloosterorde der Passionisten. Op twintigjarige leeftijd ingetreden bij deze orde. Toen theologie en filosofie gaan studeren: twee jaar filosofie en vier jaar theologie in Nijmegen bij de Dominicanen. Daarna vier jaar - van '64 tot '68 - leraar op het Gabriëlcollege in Nijmegen. Daarnaast groepsleider van een internaatsgroep. In deze tijd veel aan studiebegeleiding gedaan. Tenslotte naar A'dam gegaan en daar nog een jaar theologie gestudeerd.

Tot zover even. Waarom - schijnbaar plotseling - van het goede Roomse zuiden naar de ketterse grootstad met z'n anarchistische traditie?

We wilden in Amsterdam met een aantal mensen een leefgemeenschap beginnen. Drie vrienden uit de congregatie uit Nijmegen en ik. De opzet was om vanuit deze leefgemeenschap wat aan pastoraal werk te gaan doen. Omdat we begonnen aan iets waar we totaal geen ervaring mee hadden en omdat we geen van vieren thuis waren in Amsterdam, besloten we om ons eerst een jaar, los van elkaar, te oriënteren. Een paar mensen gingen les geven en ikzelf ging dus nog een jaar theologie studeren.

De term leefgemeenschap is een vlag die veel ladingen kan dekken. Waaruit bestond jullie lading.

Globaliter was het voornaamste dat we wilden proberen wat weg te gaan van de traditionele kerkelijke structuur om te proberen vanuit onze geloofsbelevens wat nieuws te beginnen. Verder wilden we vooral een leefgroep vormen die voor elkaar had gekozen. We wilden bewust breken met de wijze waarop mensen in een kloostergemeenschap bij elkaar zijn: of bij elkaar gezet of toevalligerwijze bij elkaar gekomen.

Hoewel we aanvankelijk - na dat eerste jaar - met z'n vieren gezamenlijk aan de slag wilden is dat er toch niet van gekomen. Ten eerste werden we al vrij in het begin overspoeld door mensen die in A'dam gingen en studeren en bij ons een kamer vonden. Dit heeft de opzet van de leefgemeenschap al snel wat onduidelijk gemaakt. De start is hierdoor niet zo heel zuiver geweest. Voorts kwamen we al snel tot het inzicht dat je - wanneer je met z'n vieren in dezelfde werksituatie zit - dag en nacht met je werk bezig bent.

Na het eerste jaar van orientatie en studie kwamen er dus verschillende werkvormen uit.

Eén van de mensen heeft b.v. gekozen voor het runnen van een café in de Jordaan, een huiskamercafé. Dit had als opzet enigszins op de hoogte te raken van de situatie in de buurt om zo eventuele probleemgevallen te kunnen opsporen. Meer op de sociale toer dus.

Dat heb ik wel een tijdje aangekeken maar dat ligt me eigenlijk niet zo, dat soort werk.

Toen heb ik zelf geprobeerd een andere werkvorm te zoeken. Ik heb geprobeerd een functie te krijgen binnen het city-pastoraat, het samenwerkingsverband tussen de + 10 katholieke kerken in de binnenstad. Daar kon ik wel een functie krijgen maar dat was in een heel traditionele situatie en dat stond me helemaal niet aan.

Toen heb ik gesolliciteerd bij een clubhuis in de Pijp en daar ben ik aangenomen.

Daar heb ik toen een jaar in de staf gezeten. Er werd het gewone clubhuiswerk gedaan: het opvangen van mensen van 4 tot 80 jaar in mogelijk clubverband: er werd gesport, hobby's, gespreksgroepen ed. Omdat daar veel mensen bij elkaar kwamen en de Pijp nogal een probleebuurt is, zaten aan dat werk toch nogal wat sociale kanten.

In dat buurthuis hadden we een project gestart dat bestond in de opvang van de jeugd in de leeftijd van 14 tot 20 jaar. Dat is een erg moeilijke opgave geweest.

Er kwamen in die tijd nl. vooral jongeren binnen die tot een soort straatbende behoorden.

Dezen hadden de gewoonte om rond een uur of tien binnen te komen en dan laat te vertrekken. Verder wilden ze de zaak nog wel eens op stellen zetten en de zaak kort en klein slaan. Je kunt wel stellen dat deze wijze van gebruiken van het clubhuis "wrong" met die van de gemiddelde bezoekers.

| Kun je me iets vertellen over jouw aanpak van zo'n groep.
Lijkt me erg moeilijk.

Ze zijn dus binnengekomen. Wij hebben toen direct gezegd dat ze uit hun midden een soort bestuur moesten kiezen, dat zich moest verantwoorden naar ons toe.

Verder hebben we gezegd dat ze zelf mochten kiezen in hoe we de zaak zouden aanpakken. Zij kozen toen voor een soort café-vorm.

Dan kon er een pilsje gedronken worden en konden ze wat dansen. We gaven ze dus gelegenheid zelf te kiezen wat ze wilden en om van de straat weg te blijven.

| Dat laatste, wilden ze dat ook zelf?

Ja, Ze hadden als groep nl. iets heel hechts, maar ze mochten gezamenlijk geen café binnenkomen.

Wij vonden het al heel wat dat ze gewoon bij ons binnen kwamen en als de avond fatsoenlijk verliep waren wij al erg tevreden.

Maar je kwam er bij die groep niet echt in - ik ben altijd vreemdeling gebleven, dat heb ik altijd gevoeld.

Eén van die jongens heeft dat, na een gesprek dat ik met hem had gehad eens heel typerend uitgedrukt met: "jij lult net als een psychiater".

Hun taal heb ik eigenlijk nooit leren spreken en ook dat gevoel dat die mensen met elkaar hadden heb ik nooit kunnen delen. Wij zijn er niet in geslaagd om met die groep verder te komen; we zijn er op de lange duur zelfs niet in geslaagd om ze de ruimte te laten behouden.

Er waren voortdurend geweldige onderlinge ruzies, waarbij ze de zaak kort en klein sloegen.

Het was ook nauwelijks mogelijk iets gericht met ze te doen, een project op te zetten. Het waren grotendeels ongeschoolden bij wie de huiselijke situatie vaak slecht was en die dan overdag wat geld trachtten te verdienen door bv. de Albert Cuyp schoon te vegen. Ze

waren nauwelijks bereid om zich een richting te laten wijzen waarin ze bv. verder zouden kunnen studeren. Wij waren al blij, toen we dat evalueerden, dat wij die groep 1½ jaar binnen hebben kunnen houden terwijl ze er in andere clubhuizen binnen drie maanden uitgegooid waren; wat dat betreft waren we wel trots.

Had jij die toch tamelijk idealistisch tegen dat werk met groepen aankeek van te voren duidelijk positie bepaald voor jezelf t.o.v. daden - zoals criminaliteit en prostitutie - van deze groep.

Wij wisten niet wat we duidelijk wilden. Die groep kwam op een avond binnen en is anderdaags binnen blijven komen. Wij zeiden toen: geef ze een ruimte waar ze binnen kunnen blijven komen en waar ze wat met elkaar en met ons in kontakt kunnen komen. Om ze dan eventueel te kunnen helpen.

De wens om zo'n groep te helpen kwam die voort uit een gevoel van betrokkenheid bij juist dit soort groepen of omdat het gewoon tot je werk behoorde?

Echte affiniteit voelde ik niet met deze groep. Alleen een helpende affiniteit zo van: voor dit soort groepen zou ik best wat willen doen als hulpverlener. En dat is misschien net een verkeerde aanpak, als ik dat zo evalueer.

Wij hebben er op een gegeven moment ook mensen uit de buurt bij trachten te betrekken omdat die natuurlijk veel meer feeling hebben van wat er leeft in zo'n groep. Zo hebben we bv. een barkeeper gevraagd, die vroeger iets met die groep te maken had gehad maar toen getrouwd was, om ons te komen helpen. Wij gingen ervan uit dat hij, omdat hij uit de groep voortkwam, oog zou hebben voor hun onderliggende problemen en vooral ook signalen op zou kunnen vangen die wij niet zagen. Op een bepaald moment, wanneer het gaat botsen of ze gaan vechten, kan zo iemand een stabiliserende figuur zijn.

Je werd daar wel eens bedreigd, maar ik ben ook geen vechter. Typerend was dat de eersten die weg waren wanneer er gevochten werd die mensen uit de buurt waren. Dan stond je er weer met z'n vieren voor om te proberen de zaak uit elkaar te houden.

Na mijn veronderstelling dat een gebrek aan wezenlijk inzicht in de motieven van die jongens om crimineel te gaan doen het bijna onmogelijk maakt de helpende hand te bieden:

Misschien. Maar wij wekten ook rancune op omdat wij de macht bezaten die zij niet hadden; een verbale macht doordat wij een betere opleiding gehad hadden en een financiële macht omdat wij geld verdienden met deze job.

Nee, we spraken hun taal niet en als je dat wel probeerde was je als een Hagenaar die plat probeert te praten.

We besloten om hiervan even af te stappen. Wat me is opgevallen in jouw beknopte levensschets is dat de katholiciteit er als een bijna 'natuurlijk gegeven' uitspringt. Je hebt bv. al je onderwijs aan katholieke instellingen genoten.

Dat was wel duidelijk een keuze van mij - vanuit een katholieke opvoeding gedaan welsiswaar.

Als je 14 bent denk je er natuurlijk nog niet zo over na of je naar een katholieke school wil of naar een openbare - maar later ben ik wel bewust over mijn katholiciteit gaan denken en ben ik daarin ook wel veranderd. Toen ik zo'n jaar of 14 was, kwam ik

al veel met het katholieke milieu in aanraking. In ons dorp bestond een katholieke studentenclub van studenten die in de vakanties thuishkwamen en dan aan toneel deden, muziek maakten ed. Dat sprak me erg aan. Toen ontstond er een gevoel van: ik wil ook wel zoiets als wat die mensen doen, gaan studeren.

Dus niet zozeer gepressed door ouders?

Nee, mijn ouders, mijn moeder vooral, hebben mijn eigen katholieke ontwikkeling altijd gerespecteerd. Toen ik bv. bij de congregatie intrad zei mijn moeder: "je kunt altijd terugkomen". 'Terugkomen' was toen op bepaalde hoogte een schande. Als je eenmaal gekozen had voor een kloosterorde en je kwam daarop terug werd dat binnen zo'n gemeenschap bepaald niet als positief ervaren.

Toen ik filosofie en theologie ging studeren, ben ik eigenlijk pas na gaan denken over het katholicisme. Toen werd ik geconfronteerd met opvattingen over het geloof waar ik me erg in kon vinden. Je leerde er over het geloof na denken. Het was voor mij een verademing om in aanraking te komen met de Joods-christelijke traditie, maar nu op een kritische manier.

Nu kreeg je het gevoel, omdat je ook de bronnen leerde kennen, dat je er in vrijheid iets mee kon doen, zelf kon kiezen.

Originaliteit en creativiteit in de kerk.

Van creativiteit in de zin van aandacht voor toneel, muziek ed. was op m'n internaat en later in de congregatie wel sprake. Maar van een ander soort creativiteit - ieder een eigen kans geven op een eigen religieusiteit - die was er niet. Ik denk dat men daarvoor bang was. Men was bang voor originele inzichten op godsdienstig gebied. Als ik nu terugdenk vind ik dat het meest rare.

Ik zal een concreet voorbeeld geven. Een aantal jaren geleden had ik iets te maken met een groep rond het Vondelpark - een deel van de scène zoals dat heet. Een paar mensen daarvan waren aan 't zoeken naar bepaalde vormen van meditatie.

Nu was het meest opvallende dat ik zes jaar lang iedere dag aan meditatie had gedaan, maar dat ik d'r - in gesprekken met die jongens - geen moer van bleek te weten.

Dat uniforme vind je eigenlijk in de hele katholieke kerk terug. Je gaat één ruimte binnen, je gaat in dezelfde bank zitten en er komt een eenvormige liturgie over je, die in Amsterdam hetzelfde is als in Zuid-Frankrijk.

Mensen komen een instituut binnen dat een bepaalde ordening biedt, een brok veiligheid geeft omdat er dingen vaststaan, maar dat geen ruimte biedt aan een heel eigen geloofskeuze/belevens.

Dat is heel typisch katholiek. Gereformeerden bv. beoordelen mensen veel meer naar hun individualiteit.

Van de 'verstarde frisheid' van het onderwijs op de Breul in Zeist - oude wijn in nieuwe zakken -, repressieve tolerantie - het meegaan met de tijd van de katholieke kerk naar 'pragmatisch katholicisme'.

D'r is binnen die kerk - vooral in Zuid-Amerika - een heel concrete bevrijding aan de gang, die z'n aanzet of van de andere kant z'n steunpunt vindt in de religie. Zoals in de situatie van Chili waar in de wijken heel practisch georganiseerd werd dat er een goede voedselvoorziening kwam, dat er onderwijsvoorzieningen kwamen enzo.

Wat dan voorkomt is dat de mensen die dit organiseren heel spontaan in het verlengde van een vergadering hierover tot een viering komen en bv. het bevrijdingsverhaal van Egypte lezen omdat ze voelen: dat verhaal gaat over ons.

Dit soort religie vind ik origineel en ik denk dat zoiets de religie precies de plaats geeft die het nodig heeft, die het toekomt en die ook werkelijk iets betekent.

In een land als het onze blijft het hangen in de sfeer van 'het is iets goeds', 'waarom zou het slecht zijn'; het geeft er geen andere dimensie bij, het opent zo weinig perspectief voor mensen.

Ik stel dat ik moeite heb met de immense rijkdommen van de kerk en vooral met de wijze waarop ze die tracht te vergroten of in ieder geval te behouden.

Ik ook wel. Ik denk dat katholieken daarvoor in feite erg weinig oog hebben, dat katholieken ook snel denken dat je hun religie атаqueert i.p.v. hun kapitaalsverwerving. Ik denk ook dat er een ommekeer in de geschiedenis geweest is die begonnen is met Constantijn, toen het katholicisme staatsreligie werd en door hem gebruikt werd als onderbouw van een maatschappelijk bestel, en dat de kerk daarin gegroeid is. Hier is de katholieke kerk niet meer uitgekomen.

Het meest funeste vind ik is, dat nu kritiek gaat ontstaan, de katholieke kerk zich hiervan niets aantrekt. Het gevolg is dat dit kapitaals-element gelieerd blijft met de religie terwijl het daarmee feitelijk geen barst te maken heeft.

Op mijn veronderstelling dat je toch mag spreken van een katholieke machtspolitiek:

Jawel. Ik erger me ook dood als ik bv. zie hoe de paus zich het vuur uit de schenen loopt voor die Aldo Moro, terwijl hij z'n mond niet los doet over de situatie in bv. Chili en Argentinië. Dat soort van schizofrenie haat ik.

Ik kan niet verloochenen dat ik katholiek opgevoed ben maar als ze me zouden vragen - wat nog nooit gebeurd is - of ik officieel bij de katholieke kerk behoor, zou ik ontkennend antwoorden.

Ik ben op een andere manier in een kritische gemeente met religie bezig, waarbinnen geen hiërarchie is en waarin we de Joods-christelijke traditie willen bespreken en bespreekbaar maken en daar proberen de consequenties uit te trekken voor deze tijd. Religie betekent nl. ook stellingnemen. Ik denk dat er rechts van de Rabbi van Nazareth niet veel aan religie te beleven valt.

Vieringen op school:

Kunnen misschien wel binnen dit gebouw gebeuren omdat de accommodatie er voor is maar mensen moeten er duidelijk voor kunnen kiezen. Ze moeten een gezicht hebben. Moet niet zoiets vaags zijn dat mensen die Gijssen aanhangen en mensen die Oosterhuis aanhangen er zich allen in kunnen thuis voelen want ik denk dan dat je niets doet.

De inhoudelijkheid moet keuzebepalend zijn voor de aard van de vieringen en niet het feit of je er zin in hebt of niet.

PAPA FUME UNE PIPE ?

"Papa fume une pipe", c'est l'exemple d'école que tout le monde sait bien. Et pas seulement cela, aussi: "Papa lit le journal". Mais maintenant ces lignes ne sont plus correctes! Car après le dîner, c'est Maman qui lit le journal et le "V.N.". Et elle fume beaucoup de cigarettes, pas Papa! Papa et son pipe sont passés.

Dans ces temps modernes et émancipés, "Papa fait la vaisselle". En outre "il fait du café". Il doit faire bien des choses! Pourquoi Maman ne fait-elle rien? Parce qu'elle est émancipée aussi, elle travaille chaque jour. Elle travaille pour la deuxième maison, pour la troisième voiture (B.M.W.), et pour les vacances. Ils ont des vacances trois fois par an! Et elles coûtent cher. Alors Maman travaille, huit heures, cinq jours, chaque semaine. Le soir, elle est, naturellement, très fatiguée. Quelle vie! Et quand son mari arrive de son travail il doit nettoyer toute la maison. Ils n'ont pas du tout le temps pour leurs cinq enfants. Mais ils ont deux télévisions à couleurs, et les voisins n'en ont qu'une!

Ronald van der Horst 5cd.

sport

Voor de leerlingen bestaat de mogelijkheid om sport te beoefenen in verenigingsverband. Met betrekking tot deze sporten onderhoudt de school nauwe relaties met een aantal sportverenigingen, die voldoen aan de door de school gestelde eisen.

Handbalvereniging ARISTOS.

Secr. Hr. A.E. Smitz
Amundsenweg 8 hs Amsterdam
tel. 141652

Volleybalvereniging ARMIXTOS.

Secr. Mej. L. de Smet
Marnixstraat 229' Amsterdam
tel. 279717

Atletiekvereniging BLAUW-WIT.

Secr. Hr. P.C. Bleecke
Blasiusstraat III'' Amsterdam
tel. 947478

Zwemvereniging DOK.

Secr. Hr. H.J. Nortier
Postbus 80067 Amsterdam
tel. 834283

Tafeltennisvereniging JOVO.

Secr. Hr. R.v. Wees
Woutertje Pietersestraat 35' Amsterdam
tel. 861752

Roeivereniging RIC.

Secr. Hr. C.v. Wissen
Kathammerzeedijk 12A Volendam.
tel. 02993 - 4744

Hockeyvereniging SARTO.

Secr. Hr. H.W. Heijmans
Zuiderpad 57 Zuidoost Beemster
tel. 02990 - 29664

Schaakvereniging SLOTERVAART.

Secr. Hr. D.C. Nieman
Gerard Schaeppstraat II hs. Amsterdam
tel. 843694

PSALM 5

Hoor mijn woorden o Heer

Hoor mijn zuchten

Hoor mijn protest

Want jij bent geen God en vriend van de dictators
en ook geen aanhanger van hun politiek
en ook de propaganda heeft geen invloed op jou
en je gaat ook niet om met de gangster

Er bestaat geen eerlijkheid in hun redevoeringen
noch in hun oorlogsverklaringen

Zij praten over vrede in hun redevoeringen
terwijl hun oorlogsproductie toeneemt

Zij praten over vrede in de Vredesconferenties
en in het geheim maken zij zich klaar voor de oorlog

~~Hun leugenachtige radio's hoor je de hele nacht~~

Hun bureaux zijn vol met misdadige plannen
en gruwelijke dossiers

Maar jij zal me van hun plannen redden

Zij praten met de mond van de geweren
Hun stralende tongen
zijn de bajonetten ...

Straf ze o God
laat hun politiek mislukken

Op het uur van de Alarm Sirene
zal jij bij mij zijn
jij zal mijn schuilplaats zijn op de dag van de Bom

Degene die niet gelooft in de leugen van hun commercieële adver-
tenties noch in hun publiciteitscampagnes noch in hun politieke
campagnes

zal jij zegenen
Hem met je liefde omringend
als met geblindeerde tanks.

PSALM 7

Bevrijd me Heer

van de S.S. van de N.K.V.D. van de F.B.I. van de G.N.

Bevrijd me van hun oorlogsbesluiten

van de woede van hun rechters en hun agenten

Jij bent het die de grote machten veroordeelt

Jij bent de rechter die de Ministers van Justitie

en de Hoogste Gerechtshoven veroordeelt

Verdedig me tegen het valse proces!

Verdedig de bannelingen en de gedeporteerden

de van spionage en sabotage beschuldigen

de veroordeelden tot dwangarbeid

De wapens van de Heer zijn veel erger

dan atoomwapens!

Degenen die anderen zuiveren zullen op hun beurt gezuiverd worden

Maar ik zal voor jou zingen omdat je rechtvaardig bent

ik zal voor je zingen in mijn psalmen

in mijn gedichten

Ernesto Cardenal - Nicaragua

Vertaling: Maya Henry 5f

WIJ WAREN ERBIJ

Zaterdag 21 augustus, twee uur.

Vanaf de Westermarkt vertrekt een groep mensen om te demonstreren tegen de inval van de russische troepen in Tsjechoslowakije in 1968. Wij waren erbij.

We liepen met z'n duizenden naar theater Carré waar om drie uur een solidariteitsmanifestatie zou beginnen. Er was een gezellig sfeertje tijdens de optocht. Zo nu en dan gooiden we er eens een serie leuzen als "denk om Praag '68" of "russische troepen weg uit Praag" uit.

Zo ging dat een kwartier of drie door. Toen we bij Carré aangekomen waren konden we daar een kaartje voor de manifestatie kopen. Dat deden we natuurlijk en we zochten een plaatsje op in de zaal. Tijdens de manifestatie werden er gelukkig geen snijdende pleidoeien gehouden. Er was alleen een gevluichte Tsjechoslowaak die met de hulp van twee tolken iets vertelde over de situatie in zijn vaderland toen de Russen en de andere oostbloklanden in '68 Praag binnen vielen. Verder werden er (gelukkig wel vertaalde) Tsjechoslowaakse gedichten voorgedragen en was er een verzetszanger. Ook werden er eenacters gespeeld door jongeren-toneelgroepen uit Amsterdam en Eindhoven. Gewoon gezellig en leuk.

Voor de manifestatie begon was er nog een kleine pauze. Tijdens die pauze hebben we nog de fototentoonstelling Praag '68 bekeken. Aangrijpend!

Om een uur of vijf gingen we weg uit Carré, blij dat we onze stemmen tenminste mochten laten horen.

Hieronder staat de tekst afgedrukt van een stencil dat voor de demonstratie begon aan ons werd uitgereikt. Als je het zometeen doorgelezen hebt begrijp je waarschijnlijk wel waarom het logisch is om eens een keertje aan Praag '68 te denken.

Solidariteitsverklaring:

Tien jaar geleden, op 21 augustus 1968, vielen 650.000 man troepen Tsjechoslowakije binnen onder bevel van de Sovjet-Unie.

Tsjechoslowakije was in 1968 en de jaren die daaraan vooraf gingen in beweging gekomen tegen de Sovjetrussische overheersing van land en volk. De Tsjechoslowaakse regering streefde naar een onafhankelijke positie tegenover de Sovjet-Unie. Het Manifest van de Praagse Jeugd en andere geschriften vroegen om opheffing van de censuur en recht op vergadering en vereniging. Arbeiders richtten in verschillende delen van het land arbeidersraden op. De Tsjechoslowaken verweerden zich tegen de ongelijke handelsverdragen, die het land economisch slachtoffer van de Sovjet-Unie maakten. Zo moest Tsjechoslowakije machines aan de Sovjet-Unie leveren in ruil voor ijzererts en ruwe olie voor een tegenwaarde van een derde van de wereldmarktprijs. De Tsjechoslowaken zochten contact met andere landen. Zij wilden uit de greep van Moskou komen.

Maandenlang oefende de Sovjet-Unie op konferenties en met officiële verklaringen zware druk uit op de Tsjechoslowaakse leiders om naar haar pijpen te blijven dansen. Alle bedreigingen mochten niet baten.

Het Kremlin besloot tot een laaghartige aanval. In de nacht van 20 op 21 augustus 1968 rolden Sovjetrussische tanks Tsjechoslowakije binnen om de weg naar onafhankelijkheid af te snijden. De invasie onder leiding van de Sovjet-Unie riep verzet op van het hele Tsjechoslowaakse volk. Op de bedrijven braken stakingen uit. Personeel van hotels en restaurants weigerden om de bezettingstroepen van voedsel te voorzien. In Praag en in andere steden werden dagenlang massale demonstraties gehouden. Tanks werden vernietigd met zelfgemaakte wapens.

In deze strijd vonden honderden Tsjechoslowaken de dood.

Het optreden van de Sovjet-Unie veroorzaakte over de hele wereld woede en verontwaardiging. Overal liepen mensen in protestdemonstraties, waarin de laaghartige overval van Moskou streng veroordeeld werd.

Direkt na de invasie zijn veel Tsjechoslowaken opgepakt en in de gevangnissen geworpen. Na een half jaar werd de regering vervangen door een regiem, onderhorig aan Moskou.

In de daarop volgende jaren is Tsjechoslowakije met handen en voeten gebonden aan Moskou. De diplomatieke en militaire "integratieprogramma's" legden de Tsjechoslowaakse defensie- en buitenlandse politiek in Sovjetrussische handen. Tsjechoslowakije werd een lucratief wingewest van de Sovjet-Unie door "programma's voor economische integratie". Het moest zelf geld van het westen lenen om te kunnen voldoen aan zijn gedwongen bijdragen aan de economie van de Sovjet-Unie. Programma's voor ideologische integratie hebben Tsjechoslowaakse radiostations, kranten en boeken onder Sovjetrussische censuur geplaatst.

Moskou dikteerde de wet.

Vandaag, tien jaar na de invasie, is Tsjechoslowakije nog steeds onderworpen. De nationale onafhankelijkheid wordt met voeten getreden onder het mom van de theorie van de "beperkte souvereiniteit". De Sovjet-Unie houdt nu met een bezettingsmacht van 75.000 man, 1500 tanks, 200 vliegtuigen het land in feite onder controle. De Tsjechoslowaken blijven zich tegen deze onderwerping verzetten. Verschillende religieuze, democratische en socialistische oppositie-groepen treden naar voren met verklaringen, vlugschriften, kranten en akties.

Bij de verkiezingen in 1971 riepen zij gezamenlijk op: boycot of doorstrepn. In Praag was het resultaat 10 procent blanco en 20 procent neen-stemmen! Dit ondanks politie-razzia's en intimidatie.

Het vorig jaar vormde het verenigde verzet in de Chartabeweging een nieuw hoogtepunt in de strijd van het Tsjechoslowaakse volk. De 241 ondertekenaars van het eerst Manifest Charta 77 vroegen een eid te maken aan de politieke onderdrukking. Vele ondertekenaars, bekende personen en gewone arbeiders, zijn ontslagen. Verschillende zijn gevangen genomen en gemarteld. Een van de woordvoerders is na langdurig verhoor gestorven. Sinds augustus 1968 zijn zeer veel Tsjechoslowaken op politieke gronden gevangen genomen en veroordeeld.

Eind 1970 waren 450.000 leden van de communistische partij geroyeerd of van de ledenlijst geschrapt. Ongeveer 150.000 mensen zijn vanwege hun politieke opvattingen ontslagen.

De "broederlijke internationalistische hulpverlening" van het Kremlin kende geen plaats toe aan een volk, dat zijn eigen weg wilde kiezen. De ondersteuning van het volk ontbreekt. De heersers regeren met angst, politie en Sovjettanks.

De Sovjet-Unie kan het Tsjechoslowaakse vrijheidsstreven naar een onafhankelijk en democratisch land niet breken. Het Tsjechoslowaakse volk toont in het verzet zijn vastberaden wil naar onafhankelijkheid.

Rondom Charta 77 is een brede beweging gegroeid. Deze komt op voor democratische rechten en vrijheden van het volk, zoals vrije meningsuiting, vrijheid van organisatie, persvrijheid, godsdienstvrijheid en stakingsrecht.

Tien jaar geleden was er ook in Nederland grote verontwaardiging over de gewapende inval in Tsjechoslowakije, de schending van de souvereiniteit en de vrijheidsberoving van het Tsjechoslowaakse volk.

Ondergetekenden zijn van mening dat het belangrijk is om aan deze bezetting die nog steeds voortduurt en aan het verzet van het Tsjechoslowaakse volk brede bekendheid te geven.

Erwin Bouma Stef Kruse
Laurens Raat Menno Rientjes

Er is een deugd waar ik erg op gesteld ben, één enkele. Zij heet eigenzinnigheid. - Van al die vele deugden waarover wij in boeken lezen en leraren horen praten, kan ik niet zo'n hoge dunk hebben. En toch zou je al die deugden die de mens heeft bedacht, onder één enkele naam kunnen samenvatten. Deugd is: gehoorzaamheid. De vraag is alleen wie men gehoorzaamt. Ook eigen-

zinnigheid is namelijk gehoorzaamheid. Maar alle andere, zo zeer geliefde en geloofde deugden zijn gehoorzaamheid aan wetten die door mensen gegeven zijn. Enkel en alleen de eigenzinnigheid is het die niet naar deze wetten vraagt. Wie eigenzinnig is gehoorzaamt aan een andere wet, één enkele, absoluut heilige, de wet in je zelf, de 'zin' van het 'eigene'.

H
e
s
s
e

- FILMCLUB -

Zoals velen van jullie wel zullen weten , heeft de FILMCLUB het afgelopen jaar een grote enquête aan vrijwel alle leerlingen voorgelegd. Dit had tot doel de wensen en meningen van de filmbezoekers te weten te komen. Op de uitslag van die enquête heeft de FILMCLUB zijn beleid voor het komende jaar gebaseerd. We kunnen natuurlijk niet aan alle wensen tegemoet komen. Zo zou de schoolleiding beslist bezwaar maken als we (zoals vele eerste-klassers voorstelden) PORNO-films gaan draaien. Enkele andere wensen die uit de enquête naar voren kwamen waren:

- Het geluid moet verbeterd worden.
- Hier zijn we op het ogenblik druk mee bezig-evenals met het verhogen van de beeldkwaliteit.
- De films moeten niet alleen op vrijdag vertoond worden. Dit jaar draaien we ook door-de-week films (we kijken nog welke dag hier het meest geschikt voor is)
- De stoelen zijn te hard. Juist opgemerkt maar helaas kunnen wij hier niets aan veranderen
- De FILMCLUB moet niet snijden in de films. Groot misverstand , wij knippen niet in de film.(dit is trouwens niet toegestaan door de filmmaatschappij) De witte stukken tijdens de voorstelling wijzen op het omschakelen van de ene naar de andere projector.
- Er moet meer informatie over de films gegeven worden.

Zoals de aandachtige lezer reeds bemerkt zal hebben zijn wij hier nu mee bezig. Verderop staat het programma waarin korte inhoudsopgaven , aanvangstijden en duur van de films verwerkt zijn (meer uitgebreide inhoudsopgaven kun je lezen op de affiches)

- Het drinken moet gratis verstrekt worden. Gaarne verzoeken van deze aard bij de soos-commissie indienen , deze gaat namelijk over de drankverkoop.
- Er moeten versnaperingen verkocht worden. Hier wordt aan gewerkt.
- Het drinken moet aan de bar verkocht worden. Technische moeilijkheden en bezwaren van de schoolleiding maken dit onmogelijk.

Tot zover de verzoeken aan de FILMCLUB.
Nu de statistische uitslag van de enquête:

Genre-voorkeur

Westerns	20%
Avonturenfilms	21%
Oorlogsfilms	13%
Rampenfilms	15%
Lachfilms	18%
Vechtfilms	13%

Op de vraag of het aantal films dat gedraaid werd te veel , te weinig of net goed was luidden de antwoorden:

Te weinig36%
 Net goed64%

en 2 mensen vonden dit aantal (10) te veel.

Programmaindeling

Voorfilm-pauze-hoofdfilm	43%
Hoofdfilm-pauze-rest hoofdfilm	27%
Voorfilm-pauze-hoofdfilm-pauze-rest hoofdfilm	30%

Tot zover de uitslag van de enquête ,

VR. 29 sept. : Het Omen

Een griezelfilm in het genre van de "Exorcist" waarin een klein jongetje alle tekenen vertoont de duivel zelf te zijn.

WAARSCHUWING: deze film is niet geschikt voor mensen met een zwak hart.

VR. 13 okt. : For A Fistfull Of Dollars

Een keiharde western van Sergio Leone met in de hoofdrol Clint Eastwood als de zwijgzame maar razendsnelle revolverheld.

VR. 10 nov. : Jaws

Een Amerikaanse badplaats wordt geteisterd door de aanvallen van een reusachtige witte haai. Een visser krijgt de opdracht de haai te doden wat resulteert in een spectaculair gevecht op leven en dood.

VR. 15 dec. : Frankenstein JR

Een komische "griezelfilm" waarin een erfgenaam van de oude heer Frankenstein ; Dr Frederick Frankenstein ook een mens probeert te maken. Zijn knecht Igor de gebochelde (gespeeld door Marty Feldman) zal hem hierbij terzijde staan.

VR. 19 jan. : The Groove Tube

Een fantastische persiflage op de Amerikaanse commerciële televisie. Deze film mag je zeker niet missen , de inhoud is niet in een paar woorden weer te geven.

VR. 16 feb. : Once Upon A Time In The West

Door kenners de beste western aller tijden genoemd. Ook de muziek van Ennio Morricone speelt een grote rol. Frank , een revolverheld , wordt gehoord door een spoorwegaatschappij om mensen uit de weg te ruimen. Wraakoefeningen kunnen niet uitblijven.

VR. 9 mrt. : A Night At The Opera

De Marx Brothers in hun beste film waarbij ze in de meest waanzinnige situaties terecht komen.

VR. 16 mrt. : Dog Day Afternoon

Al Pacino in de rol van de beginneling die in het hartje van New York een bank probeert te beroven. Hierop volgt een zenuwslopende gijzeling.

VR. 6 apr. : Silverstreak Express

Een komische avonturenfilm waarin een professor in een trein vermoord wordt en George Caldwell , een jonge uitgever , samen met de secretaresse van de professor de moordenaars te pakken probeert te krijgen.

Z.O.Z

VR. 11 mei : Inpikken En Wegwezen

Auto's worden met een electronische sleutel opengebrouken en weggereden . Dit alles binnen de minuut. Daarna worden ze overgespoten en voorzien van valse nummerborden. Sensationele achtervolgingen en botsingen zijn de hoofdthema's in deze film.

ALLE AANVANGSTIJDEN : 19.30

Lengte van alle programma's: 3 uur

Abonnementen voor deze 10 films zijn verkrijgbaar voor f17,50. Deze moeten voorzien zijn van een pasfoto (zonder pasfoto geen entree) die eventueel op school vervaardigd kunnen worden , dit voor een redelijke prijs.

Losse kaartjes kosten , evenals vorig jaar , f2,50.

De 5 door-de-weekse films zijn:

Taxidriver

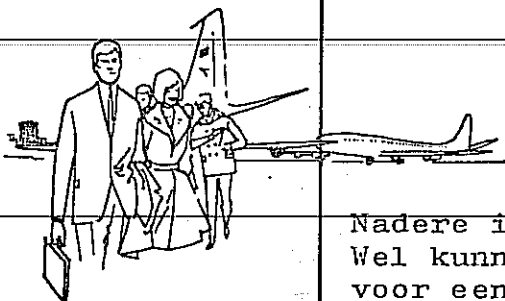
The three days of the Condor

Waren de goden kosmonauten?

Jonathan Livingston Seagull

Rosemary's baby

Nadere informatie over deze films volgt nog. Wel kunnen wij vast de prijzen geven: f 7.50 voor een abonnement (voor 5 films dus) en f 2.- voor losse kaartjes.

Wij hopen jullie hiermee genoeg geïnformeerd te hebben. Mochten er nog vragen en/of suggesties zijn dan kan de betrokken persoon zich in verbinding stellen met een van de leden van de FILMCLUB of met de Hr. Hoving.

Namens de FILMCLUB PIUS X :

Roland Schreuder

Hans Teffer

P.S Om onaangename verrassingen te voorkomen raden wij je aan het REGLEMENT zorgvuldig door te lezen.

GEHOORD OP DE GANG

- (1) Een afschuwelijke puinhoop waarin niemand elkaar kon verstaan.
- (2) Heeelp!
- (3) Wat zeg je?
- (4) Waarom ben je eigenlijk naar Pius-X gegaan?
Nou, het is tussen de lessen altijd zo knus op de gang.
- (5) Hé, sukkel, kijk uit, je staat op m'n tenen!
Ja, dat weet ik, maar waar zou ik dan moeten staan?
- (6) Bèèèèèh.

R E G L E M E N T F I L M C L U B

Door de vele ongeregeldheden tijdens de films het afgelopen jaar, zien wij ons genoodzaakt harder op te treden tegen onruststokers. Om nu van te voren duidelijk te maken wat wel en niet toegestaan is hebben wij een reglement opgesteld.

- 1) Wij zijn in nader overleg met de schoolleiding overeengekomen dat mensen die zich misdragen en/of troep maken er zeker van kunnen zijn dat de school in overleg met FILMCLUB Pius X een straf zal opleggen die, afhankelijk van de ernst van het vergrijp kan variëren van het opruimen van de troep tot schorsing.
- 1a) Het is overigens niet toegestaan drank- en etenswaren mee de aula in te nemen.
- 2) Mensen die geen leerling van het Pius X Lyceum zijn (geweest) hebben geen toegang tot de FILM. Door de strenge controle hierop is het toch proberen binnen te komen van niet-leerlingen niet de moeite waard.
- OP DIT GEBIED ZIJN WIJ NIET TE VERMURWEN.-
- 3) FILMCLUB Pius X stelt zich niet aansprakelijk voor diefstal en/of beschadiging van goederen van bezoekers aangebracht door andere bezoekers of derden. Uiteraard zullen wij ons uiterste best doen dit soort situaties te voorkomen.

Door het bijwonen van een filmvoorstelling geeft men te kennen akkoord te gaan met bovenstaande regels.

Filmclub (Frank Dignum, Frank van Dijk, Roland
Schreuder, Hans Teffer) en schoolleiding.

Tussen mei en september van het jaar 1978 is, na een gelukke zelfmoord-poging, van ons heengegaan onze vriend
vijand
sukkel
halve gare
kloothommel
broeder
enz. enz. enz.

BOB VAN DER BIBS

GEEN BEZOEK
GEEN BLOEMEN

Betuigingen sturen naar: v.v.v.v.

postbus 9185
amsterdam

vergeet de postcode maar

In memoriam

Bob was voor ons allemaal, en voor mij in het bijzonder, altijd een goede vriend, steun en toeverlaat. Waarom zou zo iemand nu zelfmoors plegen? Misschien kan de brief, die ik in z'n schrijfsamenstelling vond hierin enige opheldering verschaffen. Ik heb heel lang getwijfeld of ik hem zou publiceren, maar ik weet zeker dat Bob dat gewild heeft. Ik voel me geroepen, nee, ik zie het als mijn plicht, om deze laatste wens van onze goede vriend te vervullen.

Brief aan een wereld waarin normaal leven niet meer mogelijk is. M'n besluit staat nu vast. Alleen het geweld, waarvan er in overvloed is, kan me nu nog tegenhouden. Ik neem afscheid van u, o,

moeder aarde. Ha, ha, is het geen grap, net doen of je van huis wegloopt? Ach, misschien is de vergelijking nog niet eens zo slecht: je hebt ruzie met je omgeving, dus "peer je hem" zoals de gebruikelijke uitdrukking dan is. Voor ruzie moet een oorzaak zijn te vinden. Die is er ook wel. Ik vraag me alleen af of die ruzie ook wederzijds is. Is dat niet het geval, en daar lijkt het sterk op, dan zal ik de term aanpassingsmoeilijkheden in moeten vieren. Goed, aanpassingsmoeilijkheden dus. Redenen. Redenen? REDENEN! OORZAKEN!! Jezus, wat is dat moeilijk aan te geven. Misschien is dit wel een reden: ik weiger nog langer deel uit te maken van een kudde. Ik zal het toelichten: de jeugd heeft de toekomst. KIJK naar de jeugd. Wat stellen de jongeren voor? Maak ik daar deel van uit? Ben ik dat? Een stelletje ingeslapen schapen. Binnen 20 jaar krijgt de eerste de beste machtswellusteling weer een kans. Née, dat hoef ik echt niet meer mee te maken. Zou ik gemotiveerd moeten zijn om de wereld te veranderen of te verbeteren? Kom nou; ik weiger me voor dit zootje in te zetten. Kijk toch eens hoe ze braaf alles slikken wat ze voorgeschoteld krijgen. Ik zal geen voorbeelden noemen. Iedereen weet waar ik het over heb. Deze wereld kan niet meer bevredigen, uitsluitend frustreren. Ik pas ervoor om me te laten frustreren!!! Dus vaarwel allemaal en ontzettend veel geluk met jullie verdere leven. Ik smeer hem.

Jullie eigen
Bob van der Bibs

Tot zover dus die brief van onze goede vriend. Hij was de laatste tijd wel wat neerslachtig, maar niemand kon vermoeden dat het zo diep zat bij hem. Het is misschien wel nuttig om over z'n laatste woorden na te denken, dan is z'n dood tenminste niet voor niets geweest. Natuurlijk zag hij het te pessimistisch, er is nog wél bevrediging te vinden in de wereld, maar wat wel een feit is, is dat we zijn laatste woorden kunnen beschouwen als een ernstige waarschuwing, want als de situatie zich in deze richting blijft ontwikkelen, dan zouden zijn woorden wel eens waarheid kunnen worden. Iedereen is dus gewaarschuwd.

H.L. te A.

REAKSIE op een artikel van Peter Buys, Michael Kool en Stef Kruse in BOLWERK 4 ('77-'78) no 7 p.27.

Beste Peter, Michael, Stef,

Het stuk was net zo serieus bedoeld. Eigen wil en initiatief is iets dat sporadies voorkomt en het wordt vaak meteen bestraft. Ik wierp geen broeksknoop in de kollektebus, want dan was mijn broek "en publique" afgezakt. En de liedjes op de kerstsoos waren ook niet schitterend. Tot slot: IK BEN HELEMAAL NIET SYMPATHIEK. Ik vind het belachelijk om op dat soort dingen af te gaan wanneer je je oordeel in het openbaar over iemand gaat geven.

Jullie schoolkameraadje
Hansje Lasschuit.

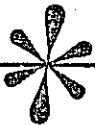
VANUIT DE TUIN

Na de vakantie maar weer met frisse moed begonnen. Het gras stond een halve meter hoog en de sterke planten deden aardig hun best hun zwakke broeders te verdringen. Pius-tieners zijn er niet geweest in de vakantie, wel een leerling van een andere school en een paar ouderen, waaronder een vader die ons een mooi bed prei en een bed selderie bezorgd heeft, zodat we weer soep kunnen koken op de tuin. Deze ouder heeft ook geholpen de tuin weer toonbaar te maken voor de receptie, die dit jaar tot na de vakantie was verschoven. Het had een feestelijke dag moeten zijn, vanwege het vijfjarig bestaan, maar door verschillende omstandigheden kon er geen echt feest van gemaakt worden. De grootste domper is nog steeds de onzekerheid over de toekomst van de Spaarnberg, en daarmee van onze tuin. Maar mooi weer was het wel, om maar eens een feit te noemen.

Verder: op zaterdag 9 september hebben we de brugklassen van het Ignatius College 's morgens weer op de tuin gehad, blinkend van werklust. Er is die dag fijn een begin gemaakt met opruimen achter de hokken en dat niet alleen, er is zelfs gewied! Op dinsdag en donderdag daarop hebben groepen van onze eigen brugklassers op de tuin gewerkt. Het schijnt traditie te zijn dat het de eerste helft van die week mooi weer is, terwijl er later in de week regen valt. De groep van dinsdag kon nog lekker in het gras gaan zitten (voor zover ze niet aan het werk gejaagd werden) en donderdag kregen we een groep met de boodschap erbij dat ze niet nat mochten worden, dat waren ze 's morgens al geweest! Dat had wel het voordeel dat er veel zaden uitgezocht en opgeborgen zijn en een paar flinkerds hebben toch aan de composthopen gewerkt, die liggen er nu keurig bij, in het gelid en lekker toegedekt met aarde. We zijn alweer aan een volgende begonnen, dat wordt straks weer bladharcken. En dan is er nog iets in de keuken van het koetshuis gebrouwen, waardoor sommige vaders en moeders vast en zeker genoten hebben van de glanzende, geurige pruiken van hun kroost.

Op de zondag aansluitend daarop was het ouderdag. De weersvoorspelling op zaterdagavond: regenbuien en storm. In feite was het nog best fijn weer en het werd steeds beter. Mieke van Amsterdam kwam traditiegetrouw met een paar leerlingen, die de rondleidingen voor de ouders verzorgden. Er lag zelfs een maanzaadbroodje onder de papaver, ter illustratie. De opkomst was niet groot, maar het ging wel gezellig zo, er was nog tijd om een kopje thee te schenken. Tot besluit van de dag en van deze drukke week is er een bijeenkomst geweest voor Leidende Figuren, die ma(a)gisch bezig geweest zijn met vuur.

P. Hoving - Helling.

GEHOORD IN DE AULA:

"Kom op, we gaan naar buiten".

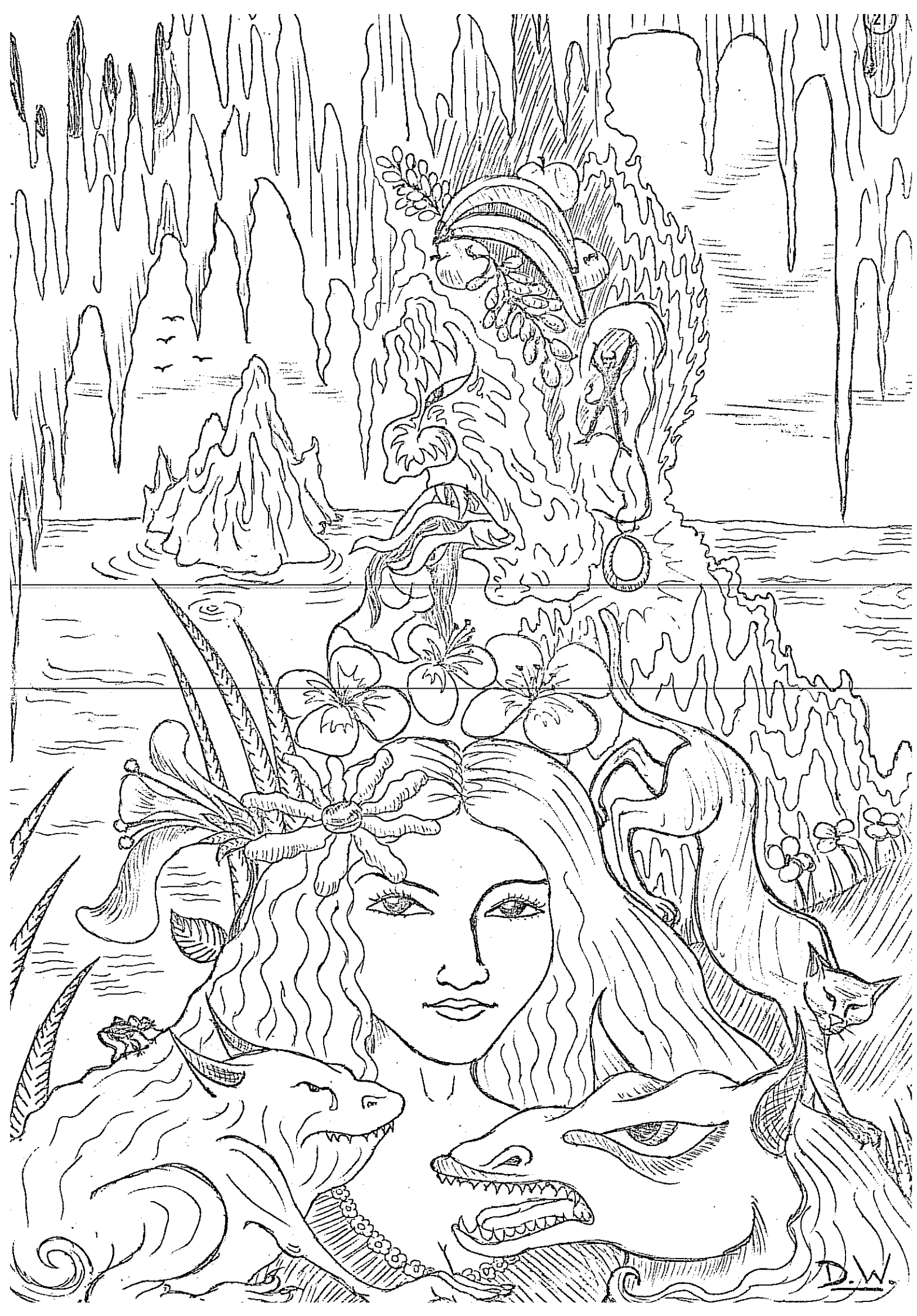
"Ik wil wel, maar hoe ???!!!"

GEHOORD OP DE LERARENVERGADERING:

Deze vader heeft dus zijn dochter van school gehaald omdat hij vond dat er teveel lichamelijk contact op de gangen is.

PIUS-X: Educa-industrie

Het Duo

SCHOO L K A M P

Ons kamp in Otterlo.

Het was zaterdag 1 juli 1978. Om 2 uur moesten wij op het schoolplein zijn. We vertrokken met de bus naar Otterlo.

Toen we in Otterlo aankwamen gingen we eerst naar onze slaapbarakken (een barak is een huisje met stapelbedden en een kast).

Je sliep daar met z'n tienen of twaalfen. Daarna gingen wij eten en na het eten maakten we een boswandeling. Om half twaalf gingen we naar bed.

De volgende ochtend stonden we om half acht op en gingen om acht uur ontbijten. Tijdens het ontbijt moesten we een lunchpakket maken omdat we s'middags niet aan tafel konden lunchen. S'middags deden we spelletjes en s'avonds dansen.

s'Maandags deden we een speurtocht, die iets de mist in ging door de regen.

Dinsdag hadden we een ganzenbordspel. We moesten in groepjes van drie of vier met een dobbelsteen gooien en op het nummer dat je had gegooid, moest je beginnen en zo verder gaan.

Woensdag hadden we sport en spel en s'avonds om ongeveer 10 uur gingen we op weg voor een nachtspeurtocht. Je moest het geluid van een rammelend blikje volgen, zilverpapier volgen en geblindoekt een draad volgen. We gingen met kleine groepjes. Om ongeveer half twee kwamen we bij een pannekoekenhuisje waar we een pannekoek mochten uitzoeken en iets te drinken. Om drie uur was iedereen weer op het kamp en lagen we in bed.

Donderdag kwam Meneer Herben. s'ochtends deden we spelletjes en s'middags stond "operatie Mary" op het programma. We kregen per groep van ongeveer 10 man geld mee om in het dorp boodschappen te doen en s'avonds met deze spullen een maaltijd te bereiden, zonder koken. Dat was erg leuk.

Vrijdag mochten we doen wat we wilden en s'avonds hadden we de bonte avond. We dansten en voerden toneel op en maakten veel plezier.

Aan het eind was er een polonaise waar iedereen aan meedeed en om twaalf uur lag iedereen in bed.

Zaterdag moest iedereen eerst zijn spullen opruimen en dan ontbijten, daarna de hele barak opruimen, dekens uitkloppen en opvouwen, de barak vegen en soms dweilen enz.

Om half tien kwamen de bussen aanrijden. Iedereen stapte in, maar vond het jammer om weg te gaan.

Het was een heerlijk kamp geweest.

Twee brugklasser van vorig jaar (Ia).

Susan Fagel en Karin Bianchi.

P U B L O P I C U S O

Als je iets wil organiseren heb je bekendheid nodig. Je kan het ook andersom zeggen: als je bekendheid wil, dan moet je iets organiseren. Het ligt er maar helemaal aan waar je van uitgaat; je kan iets organiseren om bekend te worden, maar je kunt ook iets organiseren omdat je vindt dat er iets georganiseerd moet worden, en dan heb je van tevoren al wat bekendheid nodig.

Wij gaan van het laatste uit: wij vinden dat er iets georganiseerd

moet worden en hebben dus wat bekendheid nodig.

Een tweede probleempje: hoe vergaar je wat bekendheid?

Hier zijn natuurlijk talloze antwoorden op te verzinnen, zoals: ga met sandwiches over de cour lopen of: schrijf een of ander hoogdravend stuk over een politieke stroming of schrijf zomaar wat: een in paragrafen verdeelde uiteenzetting van de betekenis van een of ander onzinnig woord bijvoorbeeld, maar dat is niet wat wij bedoelen; wij bedoelen: hoe word je op een beetje sympathieke manier bekend, hoe prijs je je ideeën op een niet te opdringerige manier aan?

We hebben hier best lang over gedacht en zijn erachter gekomen dat je maar beter kunt zeggen waar het op staat, niet er omheen draaien met allerlei fraaie volzinnen enzo. Oké?

Hier volgt een lijstje van dingen die wij willen organiseren (in alfabetische volgorde):

- Behendigheidstest op de fiets
- Bowling
- Eindexamenfeest
- Feest voor de onderbouw (met activiteiten)
- Schoolcafé (zie elders in Bolwerk)
- Voorlichting over roken en drinken (onderbouw)
- Voorlichting over alcohol- en druggebruik (bovenbouw)
- Zaalvoetbal-toernooi.

Zo, nu weet iedereen wat we willen, maar over wat we kunnen is ook bij ons nog niets bekend. Dat hangt niet alleen van ons af, maar ook voor een groot gedeelte van de medewerking die we krijgen.

Dus: als er mensen zijn die ideeën of suggesties hebben of gewoon mee willen werken zouden wij dat graag willen horen.

Wij: dat zijn: Bert Ruck 5ab
 Bert Krijnen 6ab
 Cyndie Mannesse 6ab
 Menno Rientjes 6e
 Wim Kraakman 6f
 Michiel Tromp 6f

We hopen dat alles een beetje duidelijk is geworden en dat we wat respons krijgen, zowel vanuit de leerlingen als vanuit de leraren. We besluiten met de mededeling dat er half oktober een feest zal zijn (niet op het lijstje) waar jullie nog meer over zullen horen, en zeggen: dag.

Picuso.

De feesten zijn de wereld nog niet uit - proost - al begint het er langzamerhand wel op te lijken - proost - .
 Daar brengen wij verandering in - proost - .

Dus:

feest 14 oktober in de kroeg lijnbaansgracht 163

Alle mensen uit 4,5,6, en introducées zijn uitgenodigd - proost.
 Omdat dit het eerste feest in de geschiedenis van het cursusjaar '78 - '79 is - proost - zou het lullig zijn om niet te komen.

De borg is betaald - proost - .

Picuso.

en dit was dan weer de

BOEKENBEURS BOEKENBEURS BOEKEN

BOEKENBEURS

De boekenbeurs zit er weer op. Gelukkig. Even heeft het er naar uitgezien, dat zij niet door zou gaan. Uit het gebruikelijke arsenaal klassen, 4, 5 en 6 VWO, bleken slechts 6 mensen bereid of in staat om hun vakantie nog een paar dagen uit te stellen en daardoor de boekenbeurs weer mogelijk te maken. Op het laatste moment bleek echter dat nagenoeg de hele toenmalige 3A-klas stond te trappelen om te mogen helpen. De boekenbeurs was weer mogelijk. Er is hard gewerkt. Administratie, amanuenses, conciërges, docenten, leerlingen, oud-leerlingen en secretariaat wil vanaf deze plaats allen nog eens heel hartelijk danken voor hun hulp.

Laten we nu eens de balans opmaken. Hoewel het record van vorig jaar niet bereikt werd hebben toch nog 674 mensen op de beurs boeken gekocht en 547 mensen hebben op de beurs boeken verkocht. Op de beurs zijn 3.720 boeken van eigenaar verwisseld (ruim 400 minder dan vorig jaar) voor een waarde van f 25.500,=. Indien we er nu eens vanuit gaan, dat de gemiddelde beurswaarde van een boek 1/3 van de nieuwprijs is (als norm geldt immers maximaal de halve prijs voor een boek dat in goede staat verkeerd), dan is het door de beurs mogelijk gemaakt dat de ouders een bedrag van f 51.000,= bespaard hebben voor het geval ze alle boeken nieuw hadden moeten kopen. Dit komt uiteindelijk neer op een gemiddelde besparing van f 75,67 (vorig jaar f 68,48). Een resultaat, dat naar mijn mening de moeite die de boekenbeursmedewerkers zich getroost hebben rechtvaardigt.

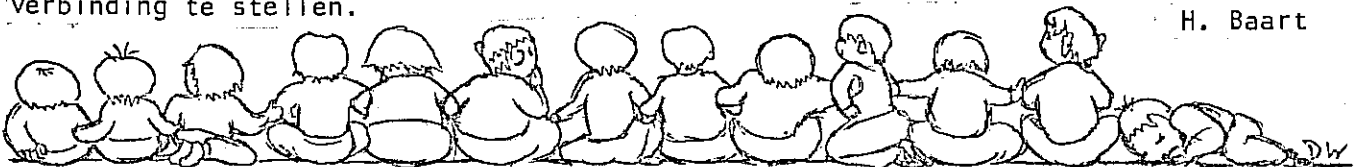
De wachtrijen vielen dit jaar enorm mee. Doordat haast iedereen zich aan de opgegeven tijden hield - op afhaaldonderdag kon je om 14.45 u. duidelijk zien dat de boekenstapels van de 4e, 5e en 6e klassen bijna weg waren en dat die van de overige klassen er nog lagen - zijn de wachttijden dit jaar tot een, naar mijn mening, acceptabele duur afgenomen.

Al met al meen ik dan ook te kunnen zeggen, dat de boekenbeurs dit jaar weer een succes is geweest. Een service die de school aan ouders en leerlingen ook in de komende jaren moet proberen te blijven bieden.

Helaas is er tijdens de beurs iets minder prettigs voorgevallen. Op een bepaald moment zag de conciërge op de grond f 100,= liggen. Een vader raapte het briefje juist op omdat hij meende dat dit van hem was. Na ongeveer 5 minuten was er echter ook een leerling in de aula naar de f 100,= aan het zoeken die hij verloren had. Ik zou het bijzonder op prijs stellen, indien de betreffende vader met mij contact op zou willen nemen.

Tot slot wil ik al die leerlingen verzoeken die nog steeds hun niet-verkochte boeken en het geld van de verkochte boeken niet hebben afgehaald om zich met mij in verbinding te stellen.

H. Baart

schoolcafé

De school is weer groter geworden, hoe meer zielen hoe meer vreugd. Maar is het eigenlijk wel zo? Is het wel zo dat door die grotere groep die je om je heen ziet, je meer mensen kent? Is het wel zo dat die grotere groep de huiselijkheid ten goede komt? Wij geloven van niet. Het is gewoon zo dat door de groeiende groep

schoolbewoners, jij je minder thuis gaat voelen in de omgeving waar je toch een groot gedeelte van je tijd doorbrengt. En is het nou niet erg belangrijk dat wij, juist doordat wij er zo vaak zijn, ons thuis voelen op school? Natuurlijk is dat erg belangrijk. Ons lijkt het hoog tijd dat er een stuk huiselijkheid komt. Wij hebben bepaalde ideeën over die huiselijkheid, die met ieders hulp best gerealiseerd kunnen worden. Een ruimte in de school die gezellig is ingericht en waar iedereen altijd kan komen, een ruimte waar je wat kan eten en drinken, een ruimte waar je wat kan zitten. Een ruimte die zo gezellig is dat je je zelfs gaat verheugen op je tussen-uren. Bovendien moet het een kamer worden (iets groter natuurlijk) die je met je fantasie zelf mag inrichten. Wij vinden dat een schoolcafé aardig aan deze verwachting voldoet. Een lekkere kroeg gewoon, ingericht met onder andere het bankstel dat je ouders toch al wilden vervangen. Of met die leunstoel die je op een ochtend op de vuilnishoop voor het grijpen had zien liggen. Misschien wel met oma's tafeltje dat zij opeens zo wankel vond omdat jij de avond tevoren alle schroeven twee slagen losser had weten te draaien. Wat dacht je trouwens van die helemaal te gekke tekeningen of wandversieringen die je laatst nog gemaakt hebt? Trouwens, een oud servies is ook nooit weg. En als je dan nog die oude radio van zolder wilt slepen, dan hebben we ook nog een puik muziektje.

Het café is geopend wanneer er leerlingen en leraren op school zijn. 's Ochtends koffie uit de automaten, 's middags thee uit een multi-pot.

Vooropgesteld, dit zijn slechts ideeën. Het zijn wel dingen die je met zijn allen moet doen. Nu is er een gelegenheid om te laten merken dat we er samen wat van willen maken.

Picuso.

het feest

Het feest was begonnen. Het eerste uur was alles nog bezonnen. Ik maakte voorzichtig een praatje, dronk een glaasje bier en zei: wat wordt het gezellig hier!

Het feest was nu bezig. Zo langzamerhand gingen de stoelen aan de kant. Ik maakte voorzichtig een dansje, dronk weer een glaasje bier en zei: het is al aardig gezellig hier!

Het feest was op haar hoogtepunt. Zij had wel wat en omdat ik er de leeftijd voor had, maakte ik voorzichtig een avance. Ik dronk mijn zoveelste glaasje bier en zei: het is mieters gezellig hier!

Het feest liep ten einde. Paar bij paar verlieten wij elkaar. Ik maakte voorzichtig haar armen los, dronk mijn laatste glaasje bier en zei: het was verdomde gezellig hier!

Menno Rientjes

ZWEMMEN bij D.O.K.

Nu de vakantie weer voorbij is, wil onze zwemvereniging R.K. Z.V. "D.O.K." U er op wijzen dat er nog steeds mogelijkheden zijn om eens kennis te komen maken in en om het water. Deze mogelijkheden zijn nog al veel. Om te beginnen:

OPLEIDING.

A en B diploma en alle vaardigheidsdiploma's (I,II,III,IV, voorheen C,D,E,F,) voor alle leeftijden.

Interne cursussen voor hulp van de zwemonderwijzer vanaf 15 jaar.

Sloterparkbad	dinsdag van 18.00-19.00	opleiding A,B,-I,II,III,IV.
Marnixbad	dinsdag 17.30-19.00	A,B,-I,II.
Sportfondsenbad	woensdag 17.15-18.15	A,B,-I.
	zaterdag 16.00-17.00	A,B,-I.
Zuiderbad	donderdag 18.00-19.00	A,B,-I.

Inlichtingen bij Hr. J.Roos, Amundsenwg 24'' tel. 122398.

Wedstrijdzwemmen.

Zwemtraining alle dagen van 18.00-19.00 uur, onder deskundige leiding.

In het Sloterparkbad op maandag, dinsdag, woensdag,

Flevobad op donderdag

Marnixbad op vrijdag van 17.30-19.00 uur.

Tevens worden er aan wedstrijden gedaan of zelf georganiseerd.
± elke 14 dagen éénmaal.

Inlichtingen bij L.Höhle, Speykstr.v. 143 tel.129238.

Waterpolo.

Waterpolotraining 2x per week onder deskundige leiding.

Meisjes/dames spelen 2e klas bond. Heren spelen 1e klas district.

Verder zijn er aspiranten en pupillen teams die meedoen in de kring competitie van de Kring Amsterdam-'t Gooi.

Inlichtingen bij Mw.I.F.I.Wielenga, Weesenbekestr.J.v. 55 tel. 112417.

Kunstzwemmen.

Kunstzwemtraining 2 à 3 maal per week, in het water en met muziek.

Hierbij is ook de aangepaste ballet training op maandagavond van 19.30-20.30.

Trainen en oefenen op: woensdag van 17.30 - 18.30 in het Marnixbad.

vrijdag van 18.30 - 20.00 " " " "

Tevens worden er demonstraties gegeven.

Inlichtingen bij J.Heldens, Kemperstr.J.M. 81'''' tel.846017.

Recreatieve evenementen.

Organisatie van de Amsterdamse zwem 4 daagse,

Aquafit spelen

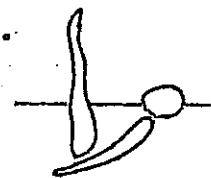
Luilakzwemmen.

Verder deelnemen aan langebaanprestatie tochten, afnemen van zwembrevetten, waterpolobrevetten, enz.

Inlichtingen bij Mw. S.Nieuwenhuizen, Lumeyst.40 tel. 122285.

Contributie per jaar f 35.- . Inschrijfgeld f 5.- (éénmalig).

Voor de Sportafdeling een All-Inn contributie per jaar f 160.- (voorlopig).

in antwoord op ...

Waarde Heren,

Dat gij - zoals ge in het laatste nummer op p.27 schrijft - voornemens zijt Bolwerk "in de komende tijd" te gaan "teisteren" vervult mij als redacteur uiteraard met onuitsprekelijke vreugde. Niets maakt Bolwerk zinvoller dan teisterend geschrijf, geschrijf dat iets uithaalt, iets aanricht, los komt van het papier en in mensen gaat leven. Nee, wat dat betreft ... mijn zegen; al stelt dat niet veel voor.

Maar verder, ja verder raad ik u aan - indien u tenminste werkelijk teisterend te werk wilt gaan - wel iets degelijker geschut in stelling te brengen. Want als al wat u van plan bent te schrijven het kaliber heeft van het prulgeweertje dat u op p.28 op mij richtte, dan zal Bolwerk uw bestaan amper opmerken, laat staan door u geteisterd worden.

U schrijft namelijk dat ik gezegd heb dat een boycot van de Olympische spelen in Moskou lang niet zoveel effect zou hebben als een Argentinië-boycot. Welnu, dat klopt, dat heb ik inderdaad gezegd. Althans zoiets.

Naar aanleiding van deze stelling van mij zegt u dan: "Ons antwoord: nonsens". Goed, dat neem ik dus van u aan, want u stelt

dat zo, en als u dat zo stelt - gewoon alleen het simpele woordje "nonsens" - dan is dat natuurlijk ook zo. Neen, heren, echt, hierover val ik geenszins. Maar wel over wat u daarna schrijft. U zegt daar: "Al was dit waar (die nonsens van mij dus, l.v.) protest moet in beide richtingen werken, wil het een eerlijke indruk maken, en niet rieken naar goedkoop effectbejag".

Gaarne - waarde heren - zou ik u naar aanleiding van deze zin enige vragen willen stellen.

Ten eerste: waarom mag ik - wil ik een eerlijke indruk maken - nu in 1978 pas voor een boycot tegen Argentinië pleiten als ik tegelijk verklaar in 1980 voor een boycot tegen Moskou te zullen pleiten? 't Ging nu toch over Argentinië, omdat we toevallig in de gelegenheid waren daar enige invloed uit te oefenen?

Ten tweede: op wie zou dat protest een eerlijke indruk moeten maken? Op Videla soms? Dacht u werkelijk dat dit soort "mensen" geroerd raken als zij bij hun tegenstanders iets als eerlijkheid of onpartijdigheid ontwaren? Ik denk dat ze daar evenmin een zintuig voor hebben als hyena's voor mystiek.

Is het u bovendien niet bekend dat in de politiek en zeker in de fascistische versie daarvan, morele categorieën helemaal geen rol spelen; dat het daar slechts om macht gaat?

Of bedoelt u dat we een eerlijke indruk moeten maken op onze medeburgers? Nee toch? Het gaat toch niet om ons?

Of bedoelt u soms dat we een eerlijke indruk op onze medeburgers moeten maken teneinde te bereiken dat ook zij boycot-minded worden? Dat onze medeburgers dus pas bereid zijn iets tegen het moorden in Argentinië te ondernemen als wij zeggen dat we ook tegen moorden elders zijn? Ik begrijp er niets van.

Ten derde: zoudt u mij ook uit de doeken kunnen doen wat u bedoelt met: "goedkoop effectbejag"?

Het ging dacht ik - maar wie ben ik? - om de slachtoffers van Videla. Het effect dat beoogd werd was Videla aan zijn verstand te peuten dat zijn slachtoffers niet alleen staan, dat hij uit moet kijken, een beetje minder martelen enzo. Kun je het nastre-

ven van zoiets "effectbejag" noemen, "goedkoop effectbejag" nog wel? Dat lijkt me zo grof, dat ik in uw belang alleen maar kan veronderstellen dat u niet geheel toerekeningvatbaar was toen u dit neerschreef.

Of bedoelt u soms dat mensen die protesteren tegen de situatie in Argentinië dat alleen doen om op een of andere wijze indruk op hun medemensen te maken? Dan zou uw denken van hetzelfde gehalte zijn als dat van hen die beweren dat Bram en Freek louter uit eigenbelang voor een boycot tegen Argentinië pleitten; dat het met andere woorden aasgieren zijn.

Ik weiger vooralsnog u te rangschikken onder dezulken die zo denken. Maar dat "effectbejag", dat "goedkope effectbejag" van u blijft dan natuurlijk helemaal een kreet in de ruimte. Gruwelijke nonsens dus.

Dit heren, waren mijn vragen.

Tot slot zou ik u er gaarne op willen wijzen dat het in dit soort kwesties niet om óns gaat, om onze integriteit, eerlijkheid, onpartijdigheid of wat dan ook, maar alleen en uitsluitend om anderen, om mensen in nood. Hun redding - hoe dan ook, door wie dan ook, om welke motieven dan ook - is het enige dat telt.

Of zou u de hand van wie u van dood of foltering kan redden alleen vastpakken als die hand toebehoort aan een onkreukbare, wiens motieven gegarandeerd van het allerzuiverste water zijn. Mocht het zo zijn, dan wordt uw kans wel klein. Zoudt u daar eens over na willen denken?

Met vriendelijke groeten,

L. Verzuu

DUER DE ZOEMER

Open brief aan de Staf

Al enige jaren ergeren wij ons aan de zoemer, die ons elke keer duidelijk maakt dat de les afgelopen ofwel begonnen is.

De reden waarom wij ons ergeren, zoeken wij ten eerste in het feit dat op het einde van de lessen de situatie ontstaat, dat iedereen automatisch opstaat en wegloopt.

Hierdoor komt het vaak voor dat een verhaal van iemand, of zelfs een zin, halverwege wordt afgebroken. Dit tot grote ergernis van vele leraren en leerlingen. Wanneer een lera(a)r(es) toch wil dat het verhaal of de zin afgemaakt wordt, moet hij/zij de klas tot de orde roepen (uitzonderingen daargelaten).

De tweede reden waarom wij ons ergeren is een reden die misschien niet iedereen evenveel aan zal spreken, maar die we toch wel even kwijt willen. Het gaat hier namelijk om het sfeertje dat wij proeven als de mensen reageren op de zoemer, zoals een computer reageert op een druk op de knop.

Dit doet ons denken aan fragmenten uit het boek 1984.

Wij hopen dat vele mensen zich over dit probleem willen buigen. Zelf bieden wij ook enkele alternatieven om het gebruik van de zoemer terug te dringen, zoals bijv. in elk lokaal een klok hangen (deze moet wel zonder secondewijzer zijn).

Leraren en leerlingen kunnen dan samen beslissen wanneer de les afgelopen is.

Dit wil natuurlijk niet zeggen dat we dan ook een eigen tijdschema kunnen indelen, maar dat niet op de seconde af de lessen beëindigd zijn.

De normale roostertijden moeten gewoon aangehouden worden. Ook de buitenbel moet zijn gewone dienst blijven doen, dit om misverstan-

den te voorkomen en tevens de gelegenheid tot misbruik te voorkomen.

Het gaat erom dat, hoe ludiek het ook klinkt, de zoemer als een wezenlijk probleem gezien wordt binnen vele scholen. Wanneer er betere ideeën zijn, dan zijn deze altijd welkom.

Bij het verdwijnen van het geluid van de zoemer uit onze school, zullen er enkele aanpassingen van het schoolreglement moeten komen.

Wij geven hiervan een plan, waarbij we enkele dingen willen vastleggen, om misverstanden te voorkomen.

1. Elektrische klokken (zonder secondewijzer) moeten aan de zijkant van de lokalen aangebracht worden.

Ze moeten aan de zijkant aangebracht worden omdat:

- a. leerlingen en leraren zicht moeten hebben op de klok;
- b. de klok niet voortdurend in het oog moet worden gehouden; een klok vooraan in de klas werkt het klokkijken in de hand.

2. De buitenbel blijft haar normale functie behouden. Hetzelfde geldt voor de bel in de aula. Wanneer de bel gaat dienen de leerlingen en leraren zich naar de leslokalen te begeven, om zodoende op tijd in de les aanwezig te zijn.

De zoemer zou evt. ook zijn functie kunnen blijven behouden voor de halfnegen-bel en om het einde van de pauzes aan te kondigen.

3. Wanneer de lessen dreigen te eindigen, zou het nuttig zijn als leraren zouden proberen een afronding aan de les te maken. Het abrupt eindigen van de les kan nl. bij de leerling het gevoel opwekken of geven niet te weten waar hij nu eigenlijk mee bezig was. Misschien kunnen we het afschaffen van de zoemer ook wel als een aanvulling van de daltonisering zien.

4. De leerlingen en leraren dient een pamflet te worden overhandigd, waarin de lestijden staan aangegeven, van zowel normale als glijdende lesroosters.

Dit moet overhandigd worden omdat er dan geen onwetendheid kan ontstaan over de tijden van de lessen. Zo'n lesrooster kan ook nog eventueel in ieder lokaal hangen.

Afschaffen van de zoemer houdt niet in dat men dan een beter excuus zal hebben voor het telaar komen in de lessen. De normale tijden zullen worden aangehouden. Het afschaffen van de zoemer houdt nogmaals in dat de lessen niet abrupt zullen eindigen.

5. Deze totaal nieuwe vorm van beginnen en eindigen van de lessen voor de middelbare school zal moeten worden ingewerkt.

Als mogelijkheid daartoe zien wij een tijdelijke samenwerking van klok en zoemer, totdat iedereen in staat is om met de kloktijd te werken.

Jean-Paul Courtens en Hans Lasschuit

Geachte Docenten,

open brief

Nu ik aan deze brief begin, hebben we net de zomervakantie en daarvoor de proefwerkweek achter de rug. Van de 10 à 12 door de tweede klas gemaakte proefwerken zijn er in onze klas 5 à 6 terugontvangen en van de rest hebben we nooit meer iets gezien.

Nu heersen er bij mij vraagtekens omtrent één van de proefwerken. Ik bedoel hiermee niets naars tegen de docent, maar vergissingen zijn menselijk, natuurlijk.

Stel, dat er voor 10 vragen elk 10 punten kunnen worden gehaald en dat het totaal door tien wordt gedeeld, dan kunnen er telfou-

ten gemaakt worden. Nu mijn voorstel: de proefwerken worden tenminste één week van tevoren aangekondigd, zou het dan niet mogelijk zijn om ze binnen 1 of 1½ week weer terug te ontvangen en na de proefwerkweek bij de promotie? Van je fouten kun je leren en mocht er onverhoopt iets fout gaan, dan kun je daar prompt op reageren bij de betreffende docent.

Met vriendelijke groeten,
Marco Leliveld.

Aan de Staf, Docenten, Beambten en Leerlingen.

Graag willen mijn vrouw en ik, op deze manier gebruik maken om U van harte dank te zeggen voor de belangstelling die U getoond heeft tijdens de ziekte van mijn vrouw en tevens bedanken voor de vele prachtige bloemen en cadeaux. Het was hartverwarmend.

Dick van Schijndel.

personalia

GEHUWD

Mw. A.F. Claassen en dhr. J. van den Berg

7 juli 1978

GEBOREN

Daan, zoon van dhr. Th. Tel en mw. J. Tel - Wartenbergh

26 augustus 1978

GESLAAGD NA HEREXAMEN

Voor Havo: Ellen van de Wateringen, Reinier Knijn, Loek Rapati, Patsy Albinus, Koen Huyzendveld, Ingrid Spaan, Ria Spanjaard.

Voor Vwo: Yvonne Wiewel, Marion Helsper, Adriaan Voskuilen, Gemma Broekmeulen, Elly Schelling, Rob Meyer.

NIEUWE DOCENTEN

Mw. M.E.M. van Aarsen, engels; dhr. F.T.H. Koppelaar, tekenen; mw. A.M. Kuyvenhoven, klassieke talen; dhr. P.J. van Lieshoud, aardrijkskunde; mw. W.J. Meyman, nederlands; dhr. J.V. Kinnegin, godsdienst.

BELANGRIJK VOOR KOPERS VAN ABONNEMENTEN

Per persoon kan er maar één abonnement (persoonlijk) gekocht worden.

Een goed gelijkende pasfoto moet meegebracht worden en indien mogelijk (om een snelle afwikkeling mogelijk te maken) een identiteitskaart o.i.d.

Wanneer niet duidelijk blijkt dat de cliënt de persoon is wie hij zegt te zijn behoudt FLIMCLUB PIUS X zich het recht voor om aan die persoon geen filmabonnement af te geven.

De Filmclub.